

ԵՍԵՄԵՐԵՒ

ՊԵՏԱԿԱՆ ԳԻՏԵԼԵԸՑ

ՀԱՌՈՒ 4:

»ՅՈՒՆԱԾ 1. 1842:«

ԹԻՒ 37:

Քննութեան :

Ճնութեան մէջի Եստուծոյ ձեռքին սքան սակայն դուրսի կողմը նեղ ու կարծր է : չէլքները՝ ՚Նոր Հոլանտովի թուշուն՝ ՚Նոր բուսած ատենք դուրս կըծւի՝ ետքը ներան մէկ օրինակովը կըներկայացունենք ներս կըդաւնայ՝ ու կրկին դէպի դուրս ու հոռ, արու և էղ ՚Քնարահաւին պատկերու վար կըխոնարհի, երկուքը մէկտեղ հինքնարներուն երկու կողմին նմանելով, որուն վը :

Երկուին պոչը տամնըվեց փետուրով կը լարերն ալ մէջի փետուրներն են : Ես փետուրներուն երկայնութիւնը երկու ոտքի տուրներուն մէջի կողմը լայն բայց թոյլ է, չափ է, ու անոնց երկութը շատ գեղեցիկ

է : Վնանց գոյնը մութ սաթի զոյն է , բայց 10 ինձի երկիրագութիւն ընես : Վնատեներ դուրսի երկու կողմի փետուղները մոխրա Յիսուս ըստ անոր . Կատիս զնա Անառնա , զոյն ու ծարերը ուն են : Կոնակին գոյնն ու ինչու որ գրուած է քու Տէր Մատուծուդ նմանապէս մութ սաթի զոյն է , բայց թի եւ երկիրագութիւն ընես , ու միայն անիկա լուն ու վեղին վրայ կըկալմըրի . տակի 11 պաշտես : Վաս թէ Աստանան ինքը թոշ կողմերը մոխրագոյն են :

Աս թուշունին սովորութեանցը վրայօք

Քիչ բան իմացլած է , ինչու որ Կոր Հոլանտացիք ևս շատ քիչն իր վրայը Պրեթասոսը սուրբ հոգիէն անապատը տարութը : Օաննաթուէ Թուշուն մըն է , բայց վեցաւ Աստանայէն փորձըվելու համար . արագաքայլ է : Հաղիւթէ ծաւելուն վր ինչ գարմանալի և քննութեան արժանաւոր բայ կըթուչի կելայ , բայց միայն քնանա բան մըն է աս . ինչու Մուրը Հոգին անանել բան մըն է աս . ինչու Մուրը Հոգին անանել լու համար . և ան ատենն ալ հաւի պէս փորձութեան մէջ տարաւ մեր Փրկիչը . աշխիղէճիւղ կելայ : Պիստ գեղեցիկ ձայն համար պատանսխանը հիմայ կուտամ : Տէր ունի , ու շատ կըբաղձայ իր ձայնը ուրիշ բարձութեաններուն ձայնին նմանցունեւլ : Ան լու տարմիցաւ քանզի ինքը երկրորդ Վդամն երկրին բարբարա ժողովուրդը իրենց աղջ . ինոր առաջին Վդամ բոլոր մարդոց տու մազերը անոր պոչին գեղեցիկ փետուրը զլուխ սեպիցաւ ու փորձըվելով ինկու և ներովը կըգարգարեն երբոր սմանք ձեռք բոլոր մարդիկ իր հետը նեկան , անանկ ալ ձգելու ըլլան : Աս թուշունին անունը իրենց երկրորդ Վդամ որ Վրիստան է բոլոր մարդոց տեղը փորձըվեցաւ , բայց փուաք Մատուծոյ չենկաւ ու փորձողին յաղթեց : Եւս աս պատմութիւնը մէկ քանի կերպով նման է Օննոց մէջը գրուածին առաջին Վդամին փորձութեանը վրայ . ինչու որ պատմութեան նեւթը այսինքն փորձութիւնը նոյն բան է , և փորձողը նոյն է այսինքն Աստանան , և փորձըված անձերը նման են այսինքն առաջին ու երկրորդ Վդամները , երկուքն ալ մարդ . միայն թէ երկրորդը ոչ միայն մարդ հասկա մարդ ու Մատուծ . Բայց նայեցէք ովկ կարգացողներ թէ ինչ տարբեր եղաւ պատմութիւններուն վախճանը . առաջին Վդամ ինկաւ ու մենք անոր հետը նեկանք , բայց երկրորդ Վդամը յաղթելով չենկաւ ու հիմայ կարող է փրկել ան ամենքը որ իրեն կըհաւատան :

Ոաթ դ . 1—11 :

Անատենը Յիսուս անապատը տարվեցաւ

առ Հոգիէն Սատանայէն փորձըվելու 2 համար : Եւ քաւսուն ցորեկ ու քաւսուն գիշեր ծոմ պահէլէն երբոր անօթեցաւ :

3 Եւ փորձով եկաւ իրեն ըստ . Ձէս որ դուն Մատուծոյ որդին ես՝ ըսէ որ աս քա 4 ըերս հաց ըլլան : Վնիկա պատասխան ու լաւ ու լապւ , Գրուած է որ , չէ թէ հացով միայն մնրդ կապրի . հասպան ան բոլոր իուս քերովը որ Մատուծոյ բերնէն կելայ :

5 Վնատենը Աստանան առաւ տարաւ անիկա սուրբ քաղաքը , և կայնեցուց անիկա տաճարին աշխարհին վրայ , ու ըստ ի 6 ըեն , Ձէս որ Մատուծոյ որդին ես նէ՝ դուն քեզ ասկից վար ձգէ . ինչու որ գրուած է , թէ Եր հրեշտակներուն ապսպրաված է քեզ զի համար . ու քեզ ձեռքի վրայ պիտի կը ըրեն , որ բնաւ քու ոտքդ քարի չի զարնես :

7 Յիսուս նորէն ըստ անոր , Գրուած է թէ քու Տէր Մատուածդ չի փորձես :

8 Աստանան նորէն առաւ հանեց անիկա շատ բարձր լեռան մը վրայ , և ցուցուց անոր բոլոր աշխարհքին թագաւորութիւնը ները ու անանց փառքերը . ու ըստ իրեն՝ 9 Մատնը ամէնը քեզի կուտամ թէ որ իյնաս

10 ինձի երկիրագութիւն ընես : Վնատեներ դուրսի երկու կողմի փետուղները մոխրա Յիսուս ըստ անոր . Կատիս զնա Անառնա , զոյն ու ծարերը ուն են : Կոնակին գոյնն ու ինչու որ գրուած է քու Տէր Մատուծուդ նմանապէս մութ սաթի զոյն է , բայց թի եւ երկիրագութիւն ընես , ու միայն անիկա լուն ու վեղին վրայ կըկալմըրի . տակի 11 պաշտես : Վաս թէ Աստանան ինքը թոշ դառնութիւն կընէին :

1 . Հս կըկարդանք թէ մեր Տէր Յիսուս Պրեթասոսը սուրբ հոգիէն անապատը տարութը : Օաննաթուէ Թուշուն մըն է , բայց վեցաւ Աստանայէն փորձըվելու համար . անչ գարմանալի և քննութեան արժանաւոր բայ կըթուչի կելայ , բայց միայն քնանա բան մըն է աս . ինչու Մուրը Հոգին անանել լու համար մէջ տարաւ մեր Փրկիչը . աշխամար պատանսխանը հիմայ կուտամ : Տէր ունի , ու շատ կըբաղձայ իր ձայնը ուրիշ բարձութեաններուն ձայնին նմանցունեւլ : Ան լու տարմիցաւ քանզի ինքը երկրորդ Վդամն է առաջին Վդամին փորձութեանը վրայ . ինչու որ պատմութիւն նեւթը այսինքն փորձութիւնը նոյն բան է , և փորձողը նոյն է այսինքն Աստանան , և փորձըված անձերը նման են այսինքն առաջին ու երկրորդ Վդամները , երկուքն ալ մարդ . միայն թէ երկրորդը ոչ միայն մարդ հասկա մարդ ու Մատուծ . Բայց նայեցէք ովկ կարգացողներ թէ ինչ տարբեր եղաւ պատմութիւններուն վախճանը . առաջին Վդամ ինկաւ ու մենք անոր հետը նեկանք , բայց երկրորդ Վդամը յաղթելով չենկաւ ու հիմայ կարող է փրկել ան ամենքը որ իրեն կըհաւատան :

2 . «Եւ քաւսուն ցորեկ ու քաւսուն գիշեր ծոմ պահէլէն եղաքը անօթեցաւ» : Մարիս առեփարանիէ կըսէ թէ «քաւսուն օր փորձըվեցաւ» Մարի . ա . 3 : Վսկէց կիմանանք թէ հաս պատմըված փորձութիւններէն ՚ի զատ ուրիշ փորձութիւն ալ քաւսուն օր բաշած էր մեր Տէրը , ու առ ժամանակը որ անանկ անցաւ ու ինքը շատ ծոմ պահէլէն որ անօթեցաւ , ան ատենը Աստանան հացի կողմանէ փորձեց զինքը :

Բայց հս նայելու ենք թէ երկրորդ Վ

դամին փորձութեան ատենը մէկ սահման և այլն . Աս խօսքը 2 Օքէնաց . Ղ : 3 . կը ված ատեն մըն էր . անանկ ալ Վատաւածա բանները կըսեն թէ առաջն Վգան ալ սահմանված ատեն փորձրված պիտի ըլլար ու յոյժ կարելի է թէ ան փորձութիւնը կործ ըլլար , բայց ինքը շուտով ինկաւ : Ասե կըսեն ալ թէ յոյժ կարելի է որ Վուտու ծոյ նոր սուեղած ամեն էակնելը՝ միշտ առաջ կործ ատեն մը կըփորձրվին ու ետքը թէ որ չէյնան նէ կըհաստատվին . ինչ ողէս որ Վատանան բուն ինքը և իր հրեշտակները ըլլար առաջ սուրբ էին , իրենց սուրբ վլիշակին մէջը չի կեցան , ինկան և կորսըլլեցան . բայց մէկալ Վուրբ հրեշտակները կեցան ու մինչեւ հւմոյ հատատ մնացին , ու մինչեւ յաւիտեան յաւիտենից պիտի մնան :

Վատանան կերեւայ թէ առ նիւթով մեր Տէր Յիսուսը մոլորցունելու շատ կըջաներ՝ որ այնպէս ինքը մեզի համար հաշտութիւն ընելու արժանի ըլլայ : Ան որ առաջն Վգամը մոլորցունելով մեծ յաղթութիւն սուցան նէ , հապա հաս ի՞նչ մեծ հպարտութեամբ պիտի ուրախանար թէ որ Վուտու ծոյ միածին Որդին կարենար յաղթէլ , ու ան նոյն յաղթութեամբ մարդկային ցեղին մի միայն յոյսը ոչնչացունել :

3. Փորձողը եկաւ իրեն ըստ աթէ որ զուն Վատուծոյ որդին ես՝ ըսէ որ առ քարերս հայ րլան” . Վսիկա իրտ շատ խորաման կութեամբ զուրցեց . մէյիլ որ Քրիստոս շատ անօթի էր նոյն ատենը՝ և երկրորդ առ ըսնը պղտիկ ու անմեղ բան մը երեցաւ : Բայց առ բանը ընելը իրաւցունէ պղտիկ ու անմեղ չի պիտի ըլլար . ինչու որ աստման ընելով Վատանային կամքը պիտի կատարէր և Վատուծոյ հաւատացով չի պիտի ըլլար , ու բուն իր Վատուածութեանը վլայ երկրայած պիտի ըլլար :

Հիմոյ իմանալու ենք որ Վատանային հս աեղը ըստածը շատ նման էր իր առջե փորձութեան մէջ ըստ խօսքին , ըսէլով թէ “Իրան է մի որ Վատուած բաւառ թէ չի պիտի առաջք բոլոր առ ծառերէն” . այսինքն հս ալ հս ալ երկրայութեան խօսքով կըխօսի . “ թէ որ դուն Վատուծոյ Որդին ես նէ” և այլն :

4. Տէրը Վուրբ գիւրքէն պատասխան կուտայ ըսէլով աւրուած է որ չէ թէ հայով”

և այլն . Աս խօսքը 2 Օքէնաց . Ղ : 3 . կը վրանըլի . ու Վատուած աս խօսքը զուրցեց իր Խարաէլը որդոցը ան նոյն անսապատին մէջը , որ հիմայ նոյն տեղը եղած իր միւտին Որդիին զուրցեց անիկա :

5. «Վնատենը Սատանան առաւ տարաւ անիկա Ոուրբ քաղաքը” և այլն . Վատան հաւատութեան զրդուեց , Բայց այնպէս յաջողութիւն չի գտնալով հիմայ յանդրդ նութեան կըյորդորէ Տէրը . թէ որ անանկ զորաւոր հաւատոք ունիս (կըսէ) որ անօթութիւնը կըտացունելու համար չի պիտի գործես մէկ պղարսիկ հրաշք մը նէ , անշւշտ չի պիտի վախնաս ալ ասկից ինքրդնքդ վար ձգելու , մանաւանդ որ ես քեզի Ոուրբ Գիւրքն վկայութիւն մը կըրերեմ :

Բայց Տէրը նորէն Ոուրբ Գիւրքէն սրատասխան տուաւ “Իրուած է թէ քու Տէր Վատուածդ չի փորձեա” 2 . Օքէնաց . Ղ . 16 . այսինքն ամեն մէկ վտանգին մէջ Վատուծոյ կընաս հաւատալ , թէ որ անոր մէջ կըրարտաւորիս մոնաւալ . բայց դ Վատուած մի փորձէր . վտանգին մէջ յիմարութեամբ առանց հրամանի վագես նէ ինքը քեզ օդնելու խոտամունք մը տուած չէ :

Եւ հս տեղը երեք նշանաւոր բան կայ . ա . Փորձողը առ վկայութիւնը սխալ ու պակաս բերաւ . քանզի Վաղմնա կըսէ “Հրեշտակաց իւրոց պատուիլուալ է վասն քո , ՚ի պահել զրեկ յամենայն ճանապարհը քո” և այլն , բայց Վատանան աս “յամենայն ճանապարհս քո” խօսքը , (որ ըսէլ է բոլոր քու ճամբանելուդ մէջը այս ինքն բոլոր քու բորբ կամ չկամ ճամբանելուդ մէջը) ձգեց , ինձնալով թէ առ խօսքը իր ըստամին դէմէտէր :

բ . Մէկ տեղ մը չի գտնըլիք , անանկ բարձր կամ անանկ սուրբ որ հոն Վատանան չի կրնայ համենիլ իր փորձութիւններով . մանաւանդ երբեմն մարդիկ կըրարձացունէ կըմատեցունէ սուրբ կամ բարձր վիճակներուն մէջը միայն առ զիտաւորութեամբ որ հոն մեծապէս յաղթէ ու վար ձգէ անանք :

դ . Թէպէտ փորձողին շատ զօրութիւն տրած է , բայց սահմանալ մը . ինքը կարող էր մեր Տէր Յիսուսը տաճարին աշտարակին վրայ կայնեցունել , ու ինքրդնքը ան-

կեց վար ձգելու համողել, բայց բնաւ իշտ խնդիրն է ըստնութիւն ըստնէր Տէրը բանել ու աշտառակէն վար գետինը ձգել :

Վնանկ ալ իշխանութիւն ունէր Աստուծիւնը զոր երանելին գաւակները ու բոլոր անոր ունեցածները առնել, ու մինչեւ անդամ անոր մարմինը վէրբով ծածկել . բայց ամենենին անոր կեանքին դպչելու կարողութեք . ինչու որ անոր համար հրաման չուուաւ էք :

Կոյնակէս հիմայ Աստանան իշխանութիւն ունի մեզ փորձելու . մեղքի մէջ ձգելու համար, բայց չի կրնար բունութեամբ մեզ մոլոր ըստնել, միշտ ազատ ենք . մինչեւ որ մենք չի միաբանինք անոր հետ, մեղքին մէջ մեզ չի պիտի առաջնորդէ :

6. «Աստանան նորէն առաւ հանեց անիկա շատ բարձր լեռան մը վրայ» և այլն . հաս բուն . կուապաշտութեան կը գրդպէ՝ կը տեսնայ որ Տէրը շատ բարեպաշտ մըն է, և կը յուսայ որ ալ մնապաշտ այսինքն կուապաշտ ընէ զինքը . բայց Յիսուս Քրիստոս զուուելով պատասխանեց «Հրտիս գնա» եք :

Կերեայ թէ Աստանան շատ կը հաճի կուապաշտութիւն ընել տալու, ինչու որ անոր տեղը շատ բան տալու կամաւոր է . վասն որոյ գգուշութիւն ընենք որ մէկ կերպ մը կուապաշտ ըլլանք ոչ կրօնեներնուա՞ու մէջ . «Քու Տէր Աստուծոյդ երկիրապատութիւն ընես ու միայն անիկա պաշտես» . թէ հրեշտակի մը՝ թէ սուրբի մը՝ թէ հարատութեան՝ թէ բերկրաւորութեան՝ թէ պատիւին՝ թէ կնկան՝ թէ զաւակին՝ թէ ինչ և իցէ մեր ունեցածին՝ Աստուծոյդ վայլած սէրը կոմ յարդութիւնը տանք նէ կուապաշտ հնք : Այս . դէօն Յայր. ժթ, 10 . իր . 8,9 :

Բայց փորձողը բոլոր աշխարքին թաշպաւորութիւնները ինտոր կարող է ատլեանէն տէրոջը ցուցունել . վասն զի լեռ մը որչափ բարձր որ ըլլայ՝ երկիրը կը ունի մը ըլլալով՝ անկէց բոլորը չի տեսնը վերքիր . պատասխանս կարճ է . իրօք չի ցուցուց հապա երեակայութեամբ :

11. «Ապա Աստանան զինքը թողուց և ահա հրեշտակները եկան ու իրեն ծաւայութիւն կընէին» . Վնանկ մենք փորձութեան ատենը հաստատ կենանք նէ, ետքը անոնք մեզի :

ալ կուգան ու կը միթթարեն . ինչու որ սուրբ ու ողորմած էակներ են և ուրախութեամբ Աստուծոյդ հրամանով կուգան պատարութիւն կընեն ամոնց՝ որ փրկութիւն պիտի ժառանգեն, այսինքն Յիսուսի բարեկամներուն . Եֆր. ա. 14 :

Վերջապէս. բոլոր աս պատմութենէն կը արվինք :

ա. Թէ բարեպաշտ անձինք երբեմն Աստանայէն շատ կը փորձրվին . ինքը իր ծառաները չի նեղացունէր՝ թող կուտայ անոնց որ քնանան . բայց սաստիկ կը թախանէք Քրիստոսի բարեկամները ինտոր որ բուն Քրիստոսն ալ թախանէց . Աստանայէն սաստիկ փորձրվիլը մեղք չի ոչ ալ մեղաւոր ու չար անձ մը ըլլալը կը ցուցնէ աս . Աստուծութիւն չի պահանջէր որ իր ծառաները չի փորձրվին, հապա որ՝ փորձութեան դէմ կենան :

բ. Մէր Տէրը որ սաստիկ փորձրվեցաւ քաւասուն օր, ինքը գիտէ մեր փորձրված վիճակը : Ուղի մեծ եղայրը մըն է . մեղի համար զգայութիւն ունի . վասն որոյ համարձակութեամբ իրեն մօտենանք, իրմէն ամէն ատենի պէտք եղած օգնութիւնը փընտընէնք : Եֆր. դ. 15,16 :

Լուսաւորութեանը ծէծէլուն աղբէն է :

Պամթըն քաղաքը բեկունակիր մը՝ որ կամապաշտ ձի մը ունէր, ու չի քալելուն համար անգմութիւնով կրծեծեր իր ձին . աղնուականին մէկը տեսնելով քովը մօտեցաւ, և բաւառ որ հեղմ՝ ալ չի ծէծէ անիկա : «Խնէ ընէր» ըսաւ մարդը, «Խմ ձիս երկու ժամէ աս տեղ կայնի, ես բոլոր օրը հնա անցունեմ» : «Չէ», ըսաւ . աձին պէտք է որ քալէ . բայց դուն ալ չի զարնես» . և ձիուն երկու երկայնութիւնովը չուան մը ուղեց . և երբոր առաւ, չուանը ձիուն պոչէն կապելով երկու սրբունգներու մէջէն դէպ՚ի առաջ տարաւ, և հեղմ մը յանկարծ քաշելուն, ձին վախցաւ և կից զալնելու նշաններ ցըցուց . շարունակեց քաշելը, ձին շուտ մը դէպ՚ի առաջ ցաթկեց . և առանց հեղմ՝ ալ զարնելու քալէց : Եզնուականը այս փորձրված կերպը հարաւային Վմբրիգան էշերուն համար շատ անգամ գործածմիլը տեսներ էր, թէ որ կը տարակուսիս, դուն ալ փորձով կընաս ստուգել :

Հայութանոց որբեարիներուն իրանց և առ լուսնից :

Նովկաստանցոց որբեարիներուն իրանց խուժագուժ աւելորդապաշտութեամբը էրիկներնուն հետ էրվիշու քաշած չարչաւ բանքները քանի մը անդամնանեակած ենք : Աս երեսին վրայի պատկերը կրցուցընէ ձեզ ու ուրիշ կերպ մահ մը՝ որ աս խաթված կիմիկները անձերնին կառնեն : Վահանանինին կըտեսնըվիկոր որ աղօթքի պէս բան մը ըսել կուտանկոր ողորմել կնկանը՝ գերեզմանին քովը, ուր որ ասնդուխով մը պիտի իջնայ ողջ թաղվելու : Ի՞ր ետեւ կայնող կնիկները հաւանակաբար իր աղքակ կաններուն մէկ քանիներն են՝ որ իրենց բարեկամին կորատեանը վրայ կուլան կողքան կոր, թէակտ և իրենց աւելորդապաշտութիւնը կարելի է որ առաջնորդեց իրենց սիրտ տալ ու ստիպէլ անիկա՝ որ աս անձնասպանութիւնը գործէ : Բայց երբոր աս կիմիկները ցաւով ու տրամութիւնով գետինը կրխնաւալինեն կոր, ուրիշները ուրախութեան ձայներով օղը կըհնչեցունեն ու ոմանք իբրեւ թէ մեծ քաջութեան հանդէսի մը մէջ կըկարաւանեն կոր : Հիմայ յառաջնասնք պատմել թէ ինչպէս կրկասարեն աս սաբսափել արարողութիւնը :

17

Արդ՝ աս կերպ զոհագործութեան մէջ՝ գերեզմանը փորելու պաշտօնը տղոցը ու ազգականներուն կիյնայ . որն որ երբոր պատրաստըվի՝ քանի մը արարողութիւններ կատարվելէն ետքը խոջալի որըևարին կըքերեն ու ան փոսին մէջը կիջեցունեն : Փոսին մէջ տեղը կընատի ինքը՝ ու իր մեռած երկունը մարմինը թեւերուն մէջը եր գերվիր կառնե : Հիմայ իր աղքականները կըսկը սին հողը ներա նետել, ու քիչ մը ատենէն ետքը անննցմէ երկու հոգի գերեզմանը կիջնայ, ու որբեարին մոլոմինին բոլոր տիքը աղէկ մը կըկսիկըուտեն հողը : Հանգարու և անզպայ կերպով մը ինքը կըզննէ ան սաբսափել հանդէսը . կըտեսնայ որ հողը հետզհետէ իր բոլորտիքը կըբարձրը նակոր, ու ամեննելին բերանը չի բանար չի թշնամներ իր սպաննողները, կամ ընու չի ջանար ելսալ կայնիլ ու փախչելու ձարը տեսնաւ : Ա երջապէս հողը կուգայ իր պակունքներուն կըհամնի, անկէ ետեւ իր գլուխը կըծածէկ : Ծնատենը մասցած հողը արագ արագ ներա կընետեն ու տղաքը և աղքականները գերեզմանին վրայ կըսպալ, շնչառապատ որբեարին զիտուն վրայովը կըկոխիկըտեն հողը :

Աս հեթանոսական արարողութիւնը երբեմն քիչ մը տարբեր կերպով կը կատայրէն : Օճէ որ մեռնող անձը Վանդէս գետին մօտերը ըլլայ , գերեզմանը գետին քովիկը կը փափէ : Վերեզմանին յատակը նոր լավ մը կը փուեն ու մեռած մարմինը անոր վրայ կը դնէն : Ենատենը որբեարին գետին մէջը կը լուացիլ , նոր լաթեր կը հաղնի վրան , ու իր ոտքերը կը ներկէ , ու քանի մը կերպ արարողութիւններ կատարվէլն ետքը դինքը կը լուացիլ գոտին մէջը կիջնայ : Աս կինդանի գերեզմանին մէջը կը նատի քովը կամ պը թեր մը առած : Քահանաները կամ պը բամբինները գերեզմանին քովը կը նատին , ու աղօթքի պէս բաներ կը պապաջնեն , որ առեն մեռած մորդուն բարեկամները ցնծութեաններուն ձայներով գերեզմանին բոլորութիւրը կը դառնան : Օճէ որ աս բարեկամները հարուստ ըլլան գերեզմանին մէջը կը նետին հանդէրձներ՝ անուշեղէններ՝ փատէ մուձակներ՝ ստակէ կաթի մածուն կոդի՞ և այլն , ու որբեարին քանի մը չնչին բաներ կուտայ իր բարեկամներուն ու զաւկըններուն արվելու : Մանչ տղան ևս նոր հանդէրձ մը կը նետէ գերեզմանին մէջ , ծաղկեններով փատէ մուձակներով և այլն : Եսկէց ետքը հողը զգուշութեամբ որբեարին բոլորտիքը կը եցիլ մինչեւ որ իր ուսերուն համենի , որ ատեն ազգականները կը ցածնուն չափ շուտով կը լեցունեն կը բարձրացունեն գերեզմանը , ու ոտքերովնին վար կը կոխկը բառական անիկա , ու անանկ ողջ ողջ կը թաղին թը ըւնեական կինը :

Աս որբեարինները իրենց մոքին մէջի սուտ յուսովը անանկ խարված ու մոլորած են , որ յօժար սրտով աս սոսկալի մահուանը դէմը կելան : Ենգամ մը որբեարին մէկը երբոր իր ազգականները իր բոլոր տիքը կը լեցունէին հողը , իր թեր գլխէն վեր բռնեց ու անիկա շարունակ կերեցունէր յաղթութիւն գործելու մը պէս . ու երբոր բոլոր մարմինը ծածկը վայաց մէկ մատ մը մնաց հողէն զուըս , ինքը տակաւին ան մատը կը շարաթէր , որ ատեն գուցէ հողին տակը իր կեանքը մարելու վրայ էր :

Բայց բնութիւններեմն իր զօրութիւնով յաղթող կը գունը վայաց մատութիւններուն , ինչպէս որ հետեւեալ դիպուածէն կը նայի :

Որբեարիին մէկը 1815ին աս բարբարուսական սովորութիւնը յանձնաւու ըլլալը մերժէց . ինչու որ իր տասը տարեկան աղջիկ զաւկին սէրը զինքը շարժէց երբոր մայրը իր մեռած էրկանը հետ թաղվէլը յանձնաւու ըլլալով պիտի զատվէլը ան կէց . քանզի աղջիկը ան բովէին անսանկ դասնարցունք արագակով կուլար ու կրուքար , որ մօրը միտքին հաստատութիւնը փոխեց , ու իր գաւկին պատճառաւովը որբեար բին իր կեանքը ինայեց :

Երջաններութիւն կրհամարինք մեր ընթերցուներուն խմացունելու թէ Ենգղիացոց տէրութիւնը Հեղկատանի մէջ աս բարբարոսական սովորութիւնը խափանեց :

Հիմակվան մէր ստորագրուծ ողբայի տեսաբանէն գաւանալով՝ որով մեղաւոր կնիկներ արդարանսաւ կը յուսան բուն իրենց անձանցը արգիւնքովը , նայինք մէշմալ . Քրիստոփի հաւատքին զարձող ան Հեղկատանցի կնիկներուն թէ ինչպէս խաղաղութեամբ իրենց հոգիները զիւենք փլուզին ձեռքը կը յանձնէն : Աս տեղով պիտի համառօտենք մէկ մօր մը ու իր աղջկանը երջանիկ մահը , որոնց երկուքն ալ Հեթանութեան մէջ մեցցած էին , բայց երկուքն ալ Քրիստութեան մէկ տոնեայ մեռաւն :

Դուկուտուալա յիսունիրէք տարեկան էր երբոր մեռաւ , Յամի Տեառն 1821 : Ինքը զիւեթէ ինը տարվան մկրտըլած էր երբոր մեռաւ , ու իր չորս մանչ զաւկըններուն երկու աղջիկ զաւկըններուն ու երկու հարսերուն մկրտըլիլը տեսնալու արժանացաւ :

Իր էրիկը հեթանոսութեան մէջ ապրեր ու մեռել էր , ու իր վերջին բովէին իր տղին ձեռքէն կերակուր լնդունիլը մերժել էր , որովհետեւ Քրիստոնէութիւնը ընդունէր էր իր անիկա : Դուկուտուալա իր վերջին հիւանդութեանը մէջ իր զաւկըններէն ինդղուց որ իր վրայովը ունենալու ամէն ցաւերնին զավեն , և ուրախ ըլլան որ ինքը Տէրուջը կերթակոր : Երբոր աննք պարապ կը զըմնար , կը ինդղուէր որ սուրբ գիւքը կարշան իրեն : Աս կինը տուաջուց սաստիկ բընաւորութիւն մը ունենալով , իր խնարհէլուն կամ Քրիստոնէ հաւատքին զաւնալուն պատճառը էր երկու մանչ զաւկըններուն մեռնին է եղէր , ինքը կը յորդորէր իր

զաւկըները ուրիշներէն ընդունած վնասնին տղառութիւնքներուն դէմ յանցաւոր գտնը համբերութեամբ ունելու ու անոնց ներեւու, չեւու կենալու, բա և տիկնութեամբ ապքերու, ու Վատուածային պաշտամները լուիլէն բնաւ եւ չե կենալու: Եր մանչ զաւկըներուն մէկը տրոմութիւնով լցվոծ տեսնալուն՝ ըստ և ։ « Ինչո՞ւ համար տանիկ կը տրամիս ինձի համար. ի՞նչ պիտի ըլլան իմ յաւելս. Քրիստոսինոյէ, ու տես թէ ի՞նչ բանկը քաշեց ան մեղի համար ”: Երբոր անոնք երկուքն ալ արցունքի մէջ թաղված էին, իր պատի աղջիկը ներս մոռնալով ըստ և ։ Վարիկ մարիկ. գուն առաջ մեծ հոգ ունէիր մեր վրայ. բայց հինայ կերևաս թէ բոլոր երկրաւոր յօժարութիւններդ կորսրեցուցեր ես”: Պատասխան տուաւ մայրը ու ըստ. և Ես ձեզ մէկու մը ձեռքը կը ճգեմելոր որ ինձմէ էվել ու ինձմէ աղջկ կը սիրէ ու կը հոգայ ձեղ”: Ես միջոցիս իս տունը եղողներուն բոլըրը հոգեվարին բոլորախը պատեցան. որոնց ամենը արցունքի մէջ թաղված տեսնալուս մէջը խոչընդոտու կը լլաք. ալ աղջկ է որ սուրբ գիրքը կարգաք ու աղօթէք, մասնաւանդ ինձի համար աղօթէք”: Եր մեւ առած գիշերը իր բարեկամներէն ու աղգաւ կաններէն մէկը ու մէկայը կը ստիպէր որ իր հետու աղօթքը ընեն. անանկ որ հոն գոնիք վող քաղաքացի եղայլներէն հինգը կամ վեցը ան նոյն գիշերը աղօթէցին ու հոգեոր երգիր երգեցին: Վեսնէլէն առաջ ամեն մէկուն ձեռքը թոթվեց ու սիրով մնաք բարը ըստ ըստ անոնց, և արշալուսի մօտ իր հոգին թուաւ դնաց յաւիտինական երջան կութեան սահմաններուն մէջ մոտաւ:

Վասնկ էր աշա աս Քրիստոնեայ ինկանը մահը. իսկ իր աղջկանը մահը իրենէն պակաս երջանիկ չէր:

Վաստքա՞ Շուկուուպայի աղջիկներուն մէկը, իր մօրմէն վեց շաբաթ ետև մեռաւ երառներկու տարեկան: Ես կինը հեղաքաւ ըստ բնաւորութիւն մը ունէր, ու միշտ իր ընտանեաց բարելաւութեանը կը ցանկար: Եր մկրտընէն ետքը իր վարքը բայցի օ ըինակ էր ամինուն: Վասծ քարողները իր թիւն ընելու կերպով մը: Եր քովը գտնը միտքին մէջը կը գանձէր, ու շատ անդամ վկայութիւն կը բերէր անոնք Քրիստոսի

կան հանգստութեանը մէջ մտաւ գրեթէ էր որ ն աւակնէրուն հրաման բրաւ թէ քիչ ան նոյն ժամին և շաբաթին ան օրը որ մը հեռ անան նաւէն : Ասիկա իր դիտաւորութիւնը բոլորովին անվնոս ըլլալը յուցընելու համար էր : Վնկէ ետեւ առանց սխալնելու համերցվելու նշաններով նաւապետէն քանի մը հրացան ինչըց . ու էր

Ձաւողա մասունք, Եսո Օ էլլակոտոցէ
էլլակոտոցէ :

Աս նշանաւոր բարբարոս իշխանին վրայով մեր ընելու հետեւու պատութիւնը համաւոտված է ի վրաբուլցի պարոն թմրալ բժիշկ բժիշկնենքն , որ անոր հարանիթի հիւանդութեամբ պառկածաւ տենը անիկա տեսնեալու կանչըված ըլլալը իրեն հետը ծանօթացաւ : “Պարոն մասէլը անիկա գոտաւ ի վրաբուլցի մէջ Ուտանիսա անուն նաւին նաւապետը պարոն Ուէնօլուսին տունը , որ Հարաւային ծովը վաճառակա նութան ծանօթարամ մարդոց հրաման ըրաւ որ նութեան կերթար , ու մառապայ քուպա ու բանին ծովը նետեն անիկա : Պիտէր որ նոր նաւովը եկեր էր իր հայրենի երկրէն : Կոր Օ էլլանաացիներուն բոլորը աղէկ լու Ուէնօլու նաւապետին հետ իր ծանօթու զալ գիտեն , ու նաւակները տակաւին նաւան գալու եղանակը շատ տարօրինակ էր , և նշան շատ հետու չէին : Ի այց մառապայ անու ու սքանչելի կերպու կը ցուցընէ իր աներ կիւղ արիութիւնը : Ու զայ գետինը զարնելով անանկ տաստիկ ու գորութեամբ բանեց երկու հաստատ երկը նեղուցէն , որ Կոր Օ էլլանուխա կոչված էր կու կու կու մէջ տեղը նեղ ծով մընէ , իրեք հատ նաւակ տեսնելուցան որոնց ամեն նուն մէջը եօթանասունէն մինչեւ ութառուն անձինք կային կրտ իին բնակիներէն , ու շետակ նաւին վրայ կուգայինեկոր . ասիկա քիչ շփոթութեան մէջ չի ձգեց բոլոր նաւին մէջ ջինները , որոնք պատրաստը վեցան թնդանօթներու բարեկել անոնց գալուստը , թէ որ միտքերնին թշնամութիւն ընել երևայ : Խըբոր նաւակներուն մեծը նաւին մօտեցաւ մէջերնուն մէկը ոտքի վրայ ելաւ ու նշննէրու կիսկուրը Վնդղարէն խօսքերով նաւը նաւը ընդունվելու բաղձանք ունենալը կը յայտնէր : Իր խնդիրքը ընդունեց նաւապետը , որ կը կարծէր թէ նենդութիւն մը ընելու միտք ունի , բայց որովհետեւ սուուգ վեցան թէ նաւակին մէջը զէնք չի կայ , թոյլուութիւն ըրին որ գայ մօտենայ իւրինց նաւին : Կոր վրայ թէպէտեւ տակաւին նաւապետը դէմ կեցեր էր անիկա նաւը ընդունելու , քաջանիրու բարբարուը իր քաղաքացիներուն մէջէն ցաթկածին պէս նաւապետը դէմ կեցեր էր անիկա նաւը ընդունելու , քաջանիրու բարբարուը իր քաղաքացիներուն մէջէն ցաթկածին պէս նաւապետին մը մէջ վեր ելաւ նաւը մտաւ : Կոր վրայ ելաւէն ետքը առջե բանը ան բանին իր հետը , ու նաւը Վնմա համերէն

առաջ կատարելապէս բարեկամացան իւրարու հետ։ Ո՞նդէ վ իսուօխ առջեւը դիպը ուած մը եղաւ՝ որ ձառապայ ու Ուժուլս նաւապետը անքակտելի բարեկամութեամբ իրար կապեց։ Կառապէտը ծովը ինկաւ, ու թէ որ ձառապային աներկեւլ քաջութիւնը ըրլար նէ սլիոնի կորսրվէր։ ինչու որ ձառապայ անմիջապէս անոր ետևէն զինքը ծովը նետելով բաւնեց անիկա երբոր կընկըզմէրկօր ։ ու մէկ ձեռքովը անիկա վեր բաւնելով մէկալ ձեռքովը կըլողար, մինչև որ երկուքն ալ կրկին նաւին մէջը առնըլեցան։ Աս սլատահմունքէս ետքը ձառապային ու Ուժուլսս նաւապետին մոտեւ մութիւնը անանկ հաստատեցաւ, որ Ակ վրաբուլի մէջ յիշեալ անձանց առջնոր շատ անհանգիստ ըլլալ կերեար երբոր իր բարեկամը սովորականէն մէկ երկու ժամ էվիլի վճնքը անկից հետապոննէր ։ ու վախ նալով որ ըրլայ թէ իր բարեկամը ու պաշտամնը իրմէն զատէն տեղ մը խրկեն, նաւապետին բերները իր պատկած սենեաւ կը վերցուց։ Ուէկալ կողմանէ ալ նաւա սլեար շատ մարդասիրութիւն ու խնամք ցուցընելով կրվարվէր ան օտարականին հետ որուն հոգաբարձութիւնը իր վրան էր։ Օւէպէտ և ինքը անսատենը գործի մը վրայ չէր, ու աղքատ վիճակի մը մէջ էր, իր սակաւապէտ բաժինը բարեկամին հէտը կրմանաւորէր ։ ու հաստատութեամբ դէմ կրզնէր իրեն եղած յաճախ առաջակ բութիւններուն թէ ձառապային իբրև վայրէնի մարդ հասակութեան ցուցընելով ան միջոցովը հարստանայ։ Ձառապայի մանաւանդ իր հիւանդութեամբ մէջ խիստ մեծ խնամածութիւն տեսաւ թէ նաւապետէն և թէ իր կնոջմէն։ Բայց թէ որ նաւապետին զրեթէ ամէն ժամնակ իր քովը ներկայ գոնըվիլը ըրլար նէ, ողըմելի իշխանը ար գարեւ անօղնական պիտի մնար Անդղեակի մը մէջ էր, իսկ առաջական առաջական պարագաներ ան առաջական պարագաներ ։ ու հաստատութեամբ դէմ կրզնէր իրեն եղած յաճախ առաջակ բութիւններուն թէ ձառապային իբրև վայրէնի մարդ հասակութեան ցուցընելով կրմանաւորէր ։ ու հանդակ առաջակ բութիւններուն թէ ձառապայի մը մէջ իր կենցաղավարութիւնը կառարելապէս համարձակ էր ու ինտոր որ իշխանի մը կըվայլ պատույ արժանաւոր ըլլալ զինքը կը ցուցընէր։ Աւ սակայն ինքը վայրէնի իր գրտ նըլված երկրին սովորութեանցը յարմարելու պատշաճաւութիւնը գիտնալով՝ աշարժութիւնը կրմանաւորէր ան աղջութեամբ անդադար իր բոլորութիւնը կը զողներուն շարժմունքը կըդիտէր ։ և ընդ հանրապէս շուտով և միանդամայն առանց բրուռութեան կրկատարէր անոնց նմանութիւնը։ Իր դասը առած ատեննը ինտոր որ դաս կընայ կոչվիլ աս կերպ վարժութիւնը, իր աջքը կը աջքը սովորութիւնը ըլլան էր անոնց վրայ հաստատել որոնք որ ընկերութեան մէջը գիտաւոր անձինք ըլլալ կը կարծէր։ Ուղանի վրայ թէպէտ և ամենէն առաջ իրեն կերպուր կըտրվէր որովհետեւ ամենէն մեծ օտարականը ինքն էր, բնաւ չէր սկսէր ուտելով, մանաւանդ իր չի տեղը, բացարձակապէս հարկաւոր էր իրեն իբրև թարգման մը իր քովը։

Թառւալայ քառւալա տակաւին կեանքին առագարութեանը մէջ ըլլալ կերեար, թէպէտ և իր վատանգաւոր ձամբորդութեանը ելած ատենը իր մեծ որդին ձզած էր իր ցեղին վրայ իշխելու իրեն հետաւորութեանը, ինտոր որ ինքը պատմեց։ Իր դէմքը խոհան կամ և զուարթ էր, բայց իրենց սովորութեանը պէս բոլոր զէմքը ձեզբաւտած ու նշաններով լեցուն էր։ Շ իտակը իր մարմինին ամէն մէկ մասը առ նշաններով ծած կըված էր։ Ուանաւանդ իր բարեկապը ջըդ դաշտու բազուկները վերէն՝ ի վար բազմաթիւ սե զիծերով զգված էին։ և ինքը կըպատ մէր թէ անոնք պատերազմներու մէջ իր ընդունած վերքերուն թիւը կըցուցընէին։ Իր ընդհանուր կենցաղավարութիւնովը հեղալարոյ էր և դիւրանուաց, բայց երբէ մըն քիչ չէր ցուցընէր վայրէնի մարդու անհաստատութիւնը ու յանկարծ զայրացումը։ Ունգամմը նաւին մէջը յաղթան դամի նաւաստի մը գիտմամբ անոր բարկութիւնը շարժեց։ տար վրայ ձառապայ մարդուն վրայ վագեց, բանեց անիկա վիզէն ու մէջքէն, ու քանի մը վայրէկեան անիկա իր գլխէն վեր բանելէն ետքը սաստիկ զօրութեամբ գետինը զարկաւ։ Բայց և այսպէս կերեայ թէ հաղիւ երբէք կըպատահի որ ասանկ գրգուրվէ։ Ընկերութեան մէջ իր կենցաղավարութիւնը կառարելապէս համարձակ էր ու ինտոր որ իշխանի մը կըվայլ է պատույ արժանաւոր ըլլալ զինքը կը ցուցընէր։ Աւ սակայն ինքը վայրէնի իր գրտ նըլված երկրին սովորութեանցը յարմարելու պատշաճաւութիւնը գիտնալով՝ աշարժութիւնը կրմանաւորէր ան աղջութեամբ անդադար իր բոլորութիւնը կը զողներուն շարժմունքը կըդիտէր ։ և ընդ հանրապէս շուտով և միանդամայն առանց բրուռութեան կրկատարէր անոնց նմանութիւնը։ Իր դասը առած ատեննը ինտոր որ դաս կընայ կոչվիլ աս կերպ վարժութիւնը, իր աջքը կը աջքը սովորութիւնը ըլլան էր անոնց վրայ հաստատել որոնք որ ընկերութեան մէջը գիտաւոր անձինք ըլլալ կը կարծէր։ Ուղանի վրայ թէպէտ և ամենէն առաջ իրեն կերպուր կըտրվէր որովհետեւ ամենէն մեծ օտարականը ինքն էր, բնաւ չէր սկսէր ուտելով, մանաւանդ իր չի տեղը, բացարձակապէս հարկաւոր էր իրեն իբրև թարգման մը իր քովը։

չե որ տեսնար թէ ուրիշները ինչպէս կը տառապարձեկին իրենց գդալը՝ դանակը ու պատառաքաղը :

Թառապայ նոյն պատճառովը ասանել հաստառուն առաջազրութեամբ ան անսովոր նաւազնացութիւնը ընելու ձեռնամուխ է զաւ, որով հետազայ տարիներուն իր քառաքացիներուն շատերը Անգղիա երթու հրապուրվեցան : Ինքը իր վկայութիւնը նայելով Վնդդիայի կառավարութեամբ ալու տերազմական զէնք ստանալու համար հոն գնաց :

Ընկի պատերազմակը իշխանը Երկրու պայէն զէնքերու առաւտ նպաստով մը դառնալէն ետքը իր քանդող կործանող ըն թացըներէն տառապամբ կրող շատերուն մէկ զիւսաւորը թառապայ էր : Աս բանաւորը իր գոտած օգնութեանը համար փառասիրութեամբ ու պատերազմական եռանդով մը բորբոքած ըլլալով, իր գիտաւորութիւնը ուրիշ բան չէր՝ բայց եթէ բոլը երկերը իր իշխանութեամբ տակը առնել : Թառապայի սահմաններուն խիստ մօտը լինն չորս հարիւր մղն՝ հետաւորութիւն ունէր աս ուժեղ ու անդադար զօրավարիս սահմաններէն : Ասկիա շատ ազդու կերպով կը ցուցընէր Ընկիին յաղթութիւն գործելու գաղափարներուն լինդալակութիւնը, որով իր սահմաններ այնչափ միջոցով հետաւոր սահմանի մը ժողովրդոցը հետ պատերազմելու ելեր է : Թառապային պատմութիւններ չերեար թէ արդեօք Ընկի իրօք իր սահմանները ապականներ՝ է թէ չէ . և գուցէ էվելօք պարտինք հասկընալ թէ երկու կողմերը՝ աս ազգին պատերազմական սովորութիւնը նայելով, միաբանութեամբ մի ջանկեալ տեղ մը իրարու պատահած ու հոն իրենց տարբերութիւնը որոշած են : Թառապայ իր թշնամիին իրեն զէմհետը բերած սարափելի զէնքերուն ծանօթութիւն չունենալով Հարիւր տարակուած չէր ընդունելու ան հրաւերքը՝ որ զինքը պատերազմի կը կոչէր . և թէ որ լաւագոյն ծանօթացած աւ ըլլար անոնց զօրութեամնը, ու կուիւի ելլալու դժկուակակէր, գուցէ ւոր Զէլամ տացոց պատերազմական կանոններուն նայելով չի պիտի արդարանար, հապալ յաղթը ված պիտի սեպվէր : Ուն որ կըլլայ թող

ըլլայ աս երկու իշխանները իբարու դէմ եւ լան ու կռուեցան, ու վախճանի թառապային յաղթը լին էր : Աս զիվուածու խիստ աղէտալի հետեւութիւններ բերաւ դժբաղդ թառապային : Ընկի իր պատեհութիւնը առջաջ տանելով իր յաղթութեան մատնը ված թշնամիին ետեւէն ինկաւ, մինչեւ որ պարտաւորեց անիկա միայն իր քանի մը հետեւ ողներուն հետը լիւնացին ամրոցներուն մէկ իրեն ապաստնարարն ընէլ . ու աս անուիկ բերդէն ողորմելի մարդը իր ժողովոցը վրայ եղած անդթութիւններուն հետ դասապարտը ված էր ազգին առջեւ տեսնաւ նաև իր երկու որդոցը ջարգը վիլ և ուտվիլը, իր անողորմ յաղթովին գործադրութեամբ էր : Աս սալսափէլի թշնամինքը կերւայ թէ իր սիրու անմարելի ցաւերով կսկցուցած էր, ու ան ժաման յիշատու կութիւնը այլ և այլ տեսարաններու բոլը փոխուսութիւններուն մէջ անդադար կրվաւէր . թէպէտ և ինքը առանց տարակու սորված էր ան մոլեզին բարբարութեան տեսարաններուն որնք իր երկին պատերազմներուն մէջը խիստ հասարակէն : Վնդդիա եղած ատեներ պարոն թառէյլ բժիշկին զաւկիններէն չորս տարեկան տղայ մը առջեւ անբամը տեսնալուն շատ այլայլեցաւ : Տղեկը իր ծունկին վրայ առնելով կը համբուրէր անիկա և կուլար . ու երբոք իր այլայլութեանը պատճառը հարցվեցաւ, պատասխան տուաւ թէ ան տղեկը Ճիշտ իր երկու որդոցը մէկին տարիքն էր, որոնք որ ինքը տեսեր էր թէ սպաններվեցան ու կերպեցան : Ընկի ետև դորդոչուն անձամբ ու ձայնով պատմեց, թէ ինչ կերպով իր որդին մօրթը վէր ջարդը վիլ էր էր . ու երբոք քանի մը շուտափոյթ խօսքերով ու դիւրի մայնաններով կըցուցընէր, թէ ինքը աշքով տեսաւ իր թշնամին որ իր զաւկին աշքերը փորեց հանեց ու կերաւ անոնք, իր դէմքը ահուելի կերպարանքի մը մոտաւ : Իր ցաւին բորոքը իջաւ թշնամիին դէմ վրէժ լինդը ութեան սպաննալիքներ շշնչելով . ու յայտնի կերևար թէ իր սրտին ամենասիրելի լի խորհուրդը իրեն եղած զրկանքին փոխարէնը հատուցանելու մօտակայ օրվան մը յոյն էր հիմայ :

Թառապայ թէպէտ և Վնդդիա եկած էր

միայն իր մեծ թշնամին հետը հաւասար վելցունէին իրեն շահախնդրութիւնը : Յուզորութեամբ պատերազմելու միջոցները մենաղալու համար ջրազաց մը իրեն ցուցած է ձգելու համար, բայց կը լսուտավաննէր վելուն շռատավ իր միտքը պատկեցաւ թէ թէ իր միտքը հաստատած էր որ ետ դաւ նալուն ջանայ համովէլ իր քաղաքացիները մեկ դի ձգել ան անսպօրոցն մարդակերու ինչ կի վաղավագիննէրը լունէ կի բաղավ վրայի քարին շարժումը կը թիւնը, որով անոնք սորված էին պատերազմի անխորշելի արհաւելքները ծանրը ցունել : Առվորութիւն ունին անսնը՝ կըսէր մեկ դի ցանքը ան անսպօրոցն մարդակերու ինչ կատարելավէս իր իմացմանը քուտապայ, կրիւի մէջ իրենց սպաննած ան տակը իսմել . բայց կըսէր մարդ անքը ան ապաննէ : Ոչ աւ ինքը կըսէր մէյս մալ հում միս պիտի ուտէ, և ոչ մէկը պիտի սպաննէ՝ բայց եթէ պատերազմի ապաննէ : Հապա պիտի ջանայ ամէն կի բաղավ մէջ . հապա պիտի ջանայ ամէն կի բաղավ : Խառայ ապաննէ և բարբարոսական սովորութիւն ներով վարժը ված էր, բայց բնականաբար մարդկային և գորովալից բնաւորութեան շատ նշանները ունէր իր վրայ : Վոկէց զատ ինքը յայտնապէս անանկ խորին դիտողութեան ու ընդհանուր հանձնարի տէր մարդ մըն էր՝ որ իր քաղաքավարեալ կեանք մարդ վարելու ծանօթանալը . անշուշու չի պիտի տկարանայ աղքու կերապով մը տպաւորել իր մուացը մէջ իր քաղաքին խաւարային և նուաստ վիճակը : Բայց իրաւամբ կրնար տարակուտիւն թէ արդեօք նոր օկլանդիա մեծ զուրութիւն ունեցող մը կընայէր աղաւնաւուն իր ժողովուրոյը մէջ շահաւէտ նոր :

Վաղի անգամը ձիու վրայ մարդ տեսւական իշխանութիւն կամ մտաց հաստատութիւն պիտի ունենաց թէ չէ . որովհեն ինկաւ : Վէկէն հարցուց թէ ինչ տեսակ տե պիտի պարտաւորի մինակ ձեւնամուխ ըլլալ զործի և տռանց օգնութեան, ու պի մեջ տութեան պարձեալ ասանկ ջանացողը թէ ան . ու կըթուէր թէ բոլորովին շփոթութեան մէջ ինկաւ, երբոր տեսաւ թէ հեծեալը անաշխատ ձիէն վար իջաւ ու հակառակ բազմապատիկ զօրութիւններու քալեց մէկ դի գնաց : Վրբոր աս նորանշան մէջ :

Բայց իր Վնդղիա կեցած ատենը միշտ ձի հեծնալու բաղձանք մը ունենալը յայտ հարցուփորձ կընէր իր տեսած ամէն ան նեց . ու հեծնալով առջի բերանը շատ զը բաներուն վրայով, որոնց որ իր երկիրս է ուարձութիւն զդաց, տեսնալով թէ կենդավել կարօտ ըլլալ կըկարձէր : Պարոն օձը նին զինքը վրան ատած կըպըտքիկոր . ու յլլը շատ անգամ իր հետը կառքով գեղը բայց զիպուածով մը երստանակը թոթվէ կըտանէր անիկա Նիլութուլի մօտերը . և լուն կեդղանին իսկոյն վագել սկսեց, ու առ ճամբորդութիւններուն մէջ շատ խըն խզմալի քուտապան աս աղէտալի վախճանին զիրներ կըհարցունէր նրբամութեամիր : ամենեին պատրաստ չի գտնըլլը անմի Նըկրագործութեան ու դարբնութեան վեց ջապէս սաստիկ զօրութեամիր դետինը փըսւրաբեալ ամէն բաները յատկապէս կէ վեցաւ :

Պարոն թուելիլը օր մը զինքը տալուաւ որ քանի մը գունդ զինուորներուն ընկլու պատերազմական կրթութիւնը տեսնայ, որն որ հարկաւ բոլորովն իր քմացը տիրոժելի տեսարան մը եղած պիտի ըլլայ : Վունդե ընդեցեցիտաղրդ երևոյթը, հրացաննին կրակելու տաներ իրենց ձեւը, ու հեծեալուն իրենց ձիերը կառավարելը, տարապայման զարմանքի ու զուարձութեան մէջ ձգեցին մարզը : Են զունդերուն որուն ըլլալը հարցունելուն ու գէորգ թագաւորին ըլլալը իրեն զրուցվելուն հարցուց թէ թագաւորը ուրիշ ասանկ պատերազմական զօրքեր ունի՞ մի . ու երբոր խմացաւ թէ ու նոնցմէ զատ խստ շատեր ալ ունի, անմի ջապէս կանչեց, թէ՝ “Ուրեմն ինչո՞ւ համար հրացան ու թուր չի տար թուապային” որոնց տեղը նաւի կայմեր ու քթան կլնամ լորկել իրեն :

Երբոր թուել բժիշկը ու թուպայ կառքով գուլս կելային, փողոցներուն մէջ զը տեղ մը կայնելու որ ըլլային ժողովրդոց բազմութիւնը իրենց բոլորտիքը կըդիզմէ բու իշխանը ժողովրդոց հետաքըրբութեանը վրայ մեծապէս հաճյաննալով դիմուն փառ կեղը անոնց կըդպայունէր ու շատերուն հետը ձեւոք թօթվելով զանոնք կըքարեւէր : Ուկ օր մը նարինջ ծախող կնիկ մը իր կողմը վեր բուներ է որ քանի մը նարինջ զնելու հրապուրէ զանիկա . ան ալ կարծելով թէ աղջիկը բոլորը իրեն ընծայ կը նէկրը, իսկոյն սկսեր է ժողվել կառքին մէջը առնել անոնք : Բանին ինչ ըլլալը անոր հասկըցունելը անչնար եղեր է, և ու նոր համար թող տրվէր է որ պարպէ կրշովը, ու առանց իր գիտութեանը կնկանը ստակը հառուցվեր է : Ուստի տուն դառնալուն մեծ հաճութիւն ցուցնելով պատմեր է Ուկնօլս նաւապետին թէ ինտո՞ր մէջ ժապէս վլայլէր է, ու ժողովուրդը որչափ առաւել մարդասիրութիւն ցուցուցեր է իրեն ընծաներ տալով իրեն :

Հայց իրեն տրված բազմատեսակ բաներուն մէջէն մեծապէս յարգի կրաեալէր միշտ անոնք՝ որոնք ճշմարտապէս օգտակար ըլլալը կըհամարէր, քան թէ անոնք՝ որոնք միայն արտաքին երևոյթ ունեցող բաներ էին : Իր ցանկութեանը մեծ առարկաները

էին հրացաննէն ետքը երկըթէ զործիքները ու երկրագործութեան վերաբերեալ գործիքները : Աղցը՝ կացինը՝ քանդակիչ գործիքները մեծ արժողութիւն ունենին իր քովը . ինտոր նաև դանակը ու պատաստքաղը, ու ընց գործածութիւնը իր քաղաքացիներուն մէջը պիտի խօթէ կըսէր իր ետ դառնաւնը :

Պարոն թուելիլը ճամբորդութեան համար շնչված հասարակ դանակ մը պատառաքաղ մը ու դպաւ մը ընծայ ըրաւ իրեն, որոնց ամէնուն մէկ կտոր կապվելը մեծապէս զմայլեցուց զինքը . ու անչնար է նկարագրել իր ուրախութեանը ան բարձրաձայն ծիծաղը որով ան ընծան ընդունեց : Ուրիշ բարեկամ մը քանի մը հառ հին հրացաններ իրեն ընծայ ընելուն, ափշութեան մը մէջ ինկած ննծութեան ձայներով կաղաղակէր ու սրտին ուրախութեանէն կըցաթիլուտէր :

Շատ զժուարին է սայոդ տեղեկութիւն մը ունենալ ան ժողովրդոցը մէջ տիրած գաղափարներուն վրայալ՝ որոնց ընկերական պատմակը անչամեմնատ տարբերութիւն ունի մերինէն . աս պատճառովը թօռապային Ուկնօլս նաւապետին հետ կեցած բոլոր աստենին մէջ՝ Ասր Զէլանտայի մէջ առջե իրար տեսնալուն մինչև Ենդիա գալիք նին, յիշեալ նաւապետը ամենելին չի կըրցաւ իմանալ թէ իր բարեկամը ծայրագոյն էակի մը վրայով՝ թէ բարի եղեր է ան և թէ չար՝ գաղափար մը ունի : Ենդիա հասնելուն իտե ալ ինել մը ատեն անցաւ, մինչև որ Պարոն թուելիլը աս մասին վրայով բանին իսկութեանը տեղեկացաւ : Ու երջապէս մէկ օր մը երբոր իրենց Ճամբան եկեղեցին մը առջնէ կանցնէր, թօռապայ հարցուց թէ ան մեծ տունը որի՞նն է . ու ըսկեցաւ իրեն թէ անիկա շնչված է Երկինքը բնակող ան Ուեծ Հոգիին աղօթելու մորով, որ կրիսրիէ անձրև ու հով և որուաւմ : Ես խօսք Ուկնօլս նաւապետին միջնորդութեամբը ու աղօթելու ձև նշան ներով իրեն թարգմանվելուն կըթուէր թէ հակըցաւ ինքը անիկա . ու անիկ էտե իր բոր թօռապային հարցուցին թէ իր երկրին մէջ ալ մեծ հոգի մը չի կայ արդեօք : պատասխան տուաւ ըսելով, “Եւյն անշուշտ,

շատերը կան . ումանք բարի , ու ոմանք խիստ տի մնայ , հապա իր բարելաւութեան ու չար , որ կըսրիեն փոթորիկներ ու հիւան ընտելականութեան հասցունող զօրութիւն դութիւններ” : Միանդամայն յայտնի նը ներովը պիտի զարդարէ անոր ապառնի շաններով ցուցուց ևս թէ իր քաղաքացի կեանքը : Եւ որովհետեւ աւ հիմայ իր մեծ ները սովորութիւն ունին աղօթել անոնց աւ թշնամին ընկի չի կայ , լաւագոյն պատե մենուն աւ : Մակէ ետև անզամ մը եկեղեց չի տարին գինքը , և ուշագրութեամբ միտք բելու թէ որ միայն արդէն իրեն եղած չաղնելով Մատուածային պաշտամանց կը բիքները մոռնալու կամենայ նէ . և անատե թուեր թէ անոր ընդհանուր նշանակու նը ան իր Մագղայի մէջ ստացած քաղաթեանը խելքը կըհամնիկոր : Միայն մէկ քավարութեան անկատար գաղափարներովը Մատուած մը ըլլալու վարդապետութիւնը ևս իր հայրենի երկրին մէկ երևել բարե անոր մատաց մէջ տպաւորելու համար խել մը աշխատութիւն կրվեցաւ . բայց նոյն աշխատութեան բարեյաջող ելքը տալսաւ կուսելի մնաց :

Թառապային ապրուստին համար պարո՞ն թառէյլին միջնորդութեամբը Ուհնօլուն նաւապետին հրաման եղաւ որ շաբաթական թոշակ մը ընդունի . ու ծանօթութիւն տրվեցաւ ևս որ կառավարութեան ծախս նը բարեկը կրկին իր երկրի կրթիքի թառապայ : Բայց միանգամայն վճռըլեցաւ աւ որ պատերանք ուղարկերու օգնութիւն մը ըլլալոյ իրեն , ան պատճառաներուն համար որ աս գործիքներուն Նոր Օէլանտիս մննալին մօտ տարիներուս մէջ ծագած աղէտալի հետեւաներուն բոլոր ծանօթ եղողները ըստ բաւականին պիտի իմանան :

Ա ամ որոյ Նիվրութութիւն ելլալուն շիտակ Լոնդոն գնաց թառապայ , ու հոն համելուն պէս Նոր Հարաւային Ուէլս երթալու համար նաւ մը մննալով ճամբար ելաւ : Կառավարութիւնը մարդասիրաբար պարզեց անոր զանազան օգտակար գործիքներ երկրագործութեան և ուրիշ բաներու համար . միանգամայն Սիտնիի կառավարին հրաման աւ տրվեցաւ որ զանազան ընտանի կենդանիներ տայ անոր իր երկրին մէջը անմք յառաջացունելու :

Թառապային Նոր Օէլանտիսի համար նաւորդութեան ելլալն հետէ բան մը ըլլալած չէ իր վրայովը . բայց թէպէտ և իր գլխաւոր նպատակին չի կրցաւ համել , Մագղայի մէջ իրեն հետ եղած մարդասէր վարմունքն և իր ցուցուցած բնաւորութեանի կրնայ յուսացվել , թէ քաղաքավարեալ աջնարիչ հետ իր կարձատու հաղորդակցութիւնը բոլորովին անպտուղ չի պիտի մը ունի համար անպատճեն մը մէկ դարին մէջը կրնայ շինել :

Հանուկոն ինչուսուայս լենէ հորդու մնէր : Արուն :

Հանուկոն ինչուսուայս լենէ հորդու մնէր : Կրակի վրայ թափած ջուրը կերեայ թէ կէվել ցունէ անոր պյուր :

Պատասխանէ . Ենոր համար որ չուրր շոշիկ կրդառանայ , որ տարածելով ու բոցին հետ խառն արվելով միայն եվելի տեղ բռնել կուտայ անոր քան որչափ ուրիշ կերպով պիտի բռնէր :

Հ . Ինչու համար կրակին վրայ ծծումի փոշի թափվի նէ բռնկած ծիսնելոյզը կըմարէ :

Պ . Ենոր համար որ իր երելով ծիսնելոյզին մէջի մթնոլորտի օդը կրոշնացունէ ուսկից որ մնունդ կառնէ կրակը , և հետեւապէս բռնկած ծիսնելոյզը կըմարէ :

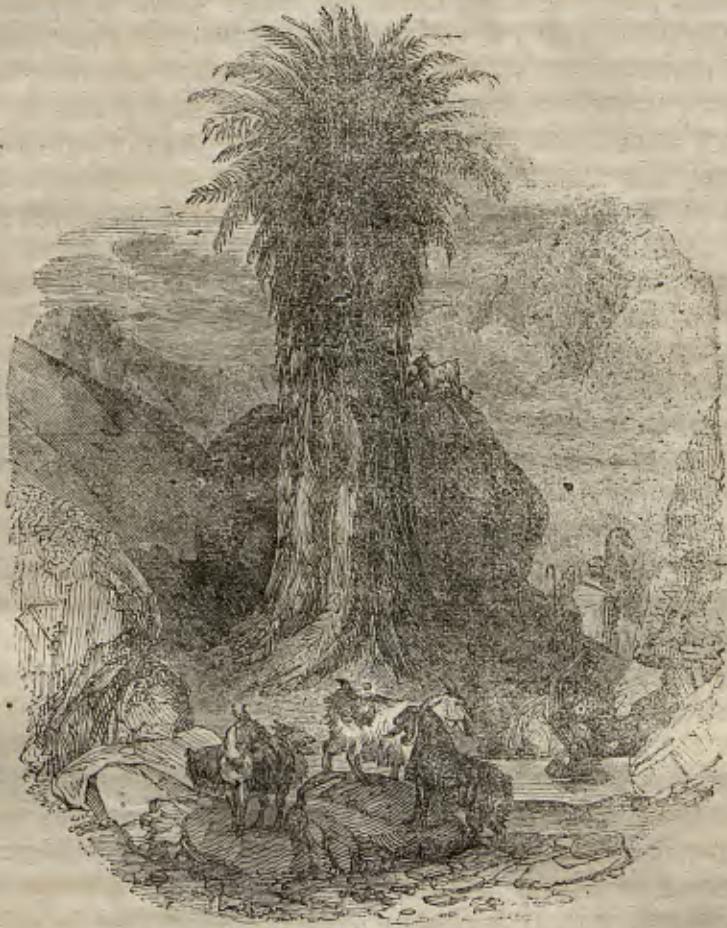
Հ . Ինչու համար գայլախազը ու պողպատը իրարու զարնըլելով կայծակի կըթափին :

Պ . Ենոր համար որ մէզմէկու զալմըլընուն սաստկութիւնովը երկուքէն ալ մանրաթիկ մասունքներ կելան սաստիկ զերմաւթեամբ . բայց երկաթին մաստկները օդին մէջէն անցնենուն կըրանիկն , որ բաւական են վասորը ու արեժը բարնիցունելու : Օդ չեղած ամանի մը մէջ ալ ասանկ զարնըլիքին նէ իրենց տաք մասունքները կելան , բայց ամանին մէջը օդ չըլլալուն շատ շեն տեսնըլիքիր :

Հ . Ինչու համար ծիսնելոյզներէն ոմանք ծունը չեն քաշեր :

Պ . Ենոր համար որ չափազանց չով կըզունի ծիսնելոյզին վերի բերանը , կամ ծիսնելոյզին իսոլու վակը նեղ ըլլալով ելած ծուխը ընդունելու բաւական չէ : Տանը դիրքը ևս կրնայ պատճառ ըլլալած ասոր , մանաւանդ մէտ որ բոլորտիքը բար ձըր շէնքեր ըլլան :

Տղայական թեթեամութիւնը դիւրութեամբ կրնայ եվելի հարցումներ ընել , քան որչափ փիխսոփայի մը իմաստութիւնը կրնայ պատճառ խանել , մէկ մէպաւորը մէկ հարուածով կրնայ եվելի բարիք աւերել , քան որչափ բարեսպատ անձանց սերունդ մը մէկ դարին մէջը կրնայ շինել :

Արմավագին :

Կրմաւենին՝ սրուն զանազան տեսակները կրլայ, հաղաղութեան տաք կողմէն բան սեփական ծառ մին է : Մրկանդարձի շրբ ջանակն տակը բնակալին՝ բռն շատ մեծ հարկաւորութիւն ունի աս ծառը : Իր պը տուղը կերակուր կրլայ անոնց, իր ներքին բարակ կեղեներուն թելելովը հանդերձ կը չինեն հագնելու ու իր տերևներովը իւրեց խարխուլ խրճիթները, գաւազան ներու վրայ հուսելով զանոնք ու քանի մը տեսակ արմաւենիներու տերևներէն կը շինին նաև հովահարեր՝ զամբիւղներ՝ իւր սիրներ՝ հովանոցներ ու զլխարկներ, և ու ըիշներուն տերևները թուղթի տեղ կը դուր ծածկին, բայց երկրթէ կամ ուրիշ մետաղ պէտք է անոնց համար :

Վախաւենին մէկ քանի տեսակները թէ ոլէս և շատ կը բարձր լինան, բայց իրենց կաղմութիւնը իւսապէս տարօրինակ է . չեն կը մուր տառնք յատկան մէջ առ օրինակ տեսողականութեան ու հաստատութեան :

Հապա էվելի թուփի նմանութիւն ունին : Մանց փոքրիկ տունկին տերեները անմիջապէս հողին մէջէն կելլան, ու քանի մը տարի չերեաբ թէ միջին բռն մը կամ ծղոտ մը ունի . ու երբոր անգամ մը աս բռնը կաղմավիճակ բնաւ իր չափը չի մեծցունէր, տունկին բռնանիլը իր մէջ տեղէն միշտ դէպ ՚ի վեր ըլլալուն . անսանկ որ ծառին մարմինը տարիէ տարի միայն յաջորդաբար աս բռնին բոլորտիքը բռնած կանանչ տերեն կը մեծնայ, որոնք երբոր իյնան իրենց արմաւոր կը մնայ . և անոլ ծառին բոյնը կը հաստինայ : Սուրբ Գրոց մէջը աս ծառը կը իշվի երբեք օրինակ տեսողականութեան ու հաստատութեան :

Ա երի պատկերը Աինա լեւանը քով վայրենի արմաւենիկ մը օրինակն է, որ Լամօրտ (Laborde) անուն երեւելի Գաղղիացին ճանապարհորդին Ապառաժ Արաբիայի վրայ գլած հուչակաւոր գիրքէն օրինակ

ված է : Ես ծառը սովորաբար ջուրի ակի մը քով բուսած կրտսենք լրված լինութվի, ինտոք որ մեր պատկերին մէջը ցուցված է : Ես անկ աւարկային հետաւոր տեսութիւնը ինչ ցըն ծութիւն չի սարգեւել անապատին մէջը հողնած ու ծարաւէ ճամբարդին, խառաւ և ալով ամսյի վայրի մը մէջը փափաքելու ամենահաճոյ սփոփանիքները անոր պարզեւ լու, որ են պառաղ շուր և ջուր :

Գաղպանիք, բանախոն-լին և հա-առաք :

Վեշելային մթութիւնը Ավելիանասին մէջ տեղը նաւի մը վրայ կրտսերէ, ու ծովագնաց ճանապարհորդը նաւին վրայ ժամ մէ ՚ի ժամ կրվալանի : Եաւին յատակը ջուրեւը կրթաւալին ու կընկըմին, և կըսողն կանցնին : Ո էրը կայմերը աշտարակածեւ կրբարձրանան զբեթէ մինչեւ երկինքը, բայց փոթորիկ ըլլալուն համար բացված աւագաստ քիչ կըլլայ : Եմակապատ զիշելը մէկ տարի չի տեսնըմիրը, ու նաւը իր ճամբան փոխելուն ճանապարհորդը չը զի կիտեր թէ որ կողմն է արեւերք կամ արեւմուտքը, հիւսիսը կամ հարաւը : Զի զիտեր թէ ինչ լզը իներ, ինչ ծածուկ ապաւամներ կան անոր ճամբան վրայ, կամ թէ ինչ ճամբու մէջ է նաւը, կամ թէ ուր են իրենք, անտեղին է ճանապարհորդը : Եմին բան անոր բոլորտիքը Գաղպանիք է : Ինը յետին տղիտութեան մէջ կընուածի կը կըմնայ :

Բայց զիտուն մարդիկ երկնքին օրէնք ները կարգացին : Ու հետեւեալ օրը ճանկապարհորդը կրտսենայ որ նաւագեւոր ժամը կընայի ու արեգակին ուր ըլլալը կընշնակէ կեկոր, ու զիժերով և մաթէմաթիքական տախտակներով շնչած դոյդ մը գիրքերու օդնութիւնովը հաշեւ կընէկոր : Եւ երբոր անոնք լմբնցունէ անատենը կրկարողանայ անվրէպ ցուցընել ան տեղը ուր որ նաւը անհամար պայտաներ ընելին ետեւ հասեր է ծովերուն մէջը : Կարելի է որ փոթորիկները ծեծեր ու յորձանքները առեր տալիք են նաւը, բայց ինքը զիտէ թէ ուր են, ու անվրէպ ինայ ցուցընել ան կէտը ուր որ հայրենի երկրին ծովեկըրը կիյնայ հարիւր փարաւի ջուրելան անզի կողմը : Եհա ասիկա է յանախոն-լին, որ զիտու-

թեան յայտնի ըրած բաները ՚ի զործ կըդնէ ու անոնց արժանաւորութիւնը զիտէ : Գիշերը կրկին ալիքներուն ընդարձաւ կութեանը վրայ կրտսածի, ու ճանապարհորդը կրտսենայ մինակ մէկ նաւատի մը որ զիկնին անիւը բաներ կայներ է, ու ժամէ ՚ի ժամ կրդիտէ կընթայի կանթեղի մը ասակը երերացող փոքրիկ սլաքի մը, որ իբրեւ մէկ կինդանի մատ մը միշտ անխախտ բեկուը կըցուցնէ :

Ես մարդը նուուղդ ութեան կանոններուն վրայ երենքին կարգերուն ընթացք ներուն վրայ բան մը չի գիտեր : Եայց բանականութիւնը ու փորձը Հա-առաք մը տրվին իրեն նաւին հրամանատարին վրայ, հաւատոք նաւին ընթացքը կառավարող կանոններուն վրայ : Հաւատոք իր առջեւը եղած փոքրիկ ուղեցոյցըն անմոլար անմեղութեան նը վրայ : Եւ ասանկ աւանց տարակցոյս մը ունենալու մթութեան ու ալիքներուն մէջ ջէն զէպի աւանջուց իրեն ցուցված ուղղ ութեանը կրղեկավարէ իր նաւը, ու ան հաւատոքը իր յատեն չի զրկրվեր : Եւաւուեան արեգակը ծաղելուն ինքը հետուէն ցամաքին բարձր մասերուն ալօս և միզամած գաղաթները կընշմարէ որ ամպանին կրբարձրընան հորիզոնէն . և մինչեւ իրիկուն քանի որ անոնց կրմօտենայ՝ լիւները ու նուահանդիսաւին բերնի լուսի աշտարակը, և ավ ուրախարար տեսարանիս, լուսավառ տունները ևս ելւան կելլան, որոնց մէջը կրջանայ կրփնարուէ բան իր բնակարանը տեսնալու :

Մ է բ ա ն դ յ տ ե ս ո ւ թ ե ա ն ը ա ս ւ ջ ի ն ա մ ի ն մ է կ ։

Ես տուծոյ տեսութեանը ասւջին ամին մէկ գործին բնութիւնը կատարելապիս ու րոշեալ է իր շարժաւիթովը կամ զիտաւութիւնովը : Ո էկ մարդ մը ինասոր որ կըսորի իր սրտին մէջը, անանկ է ինքը . կըսէ . Ո լորունն : Ո է որ ինքը ծուռ զիտաւութիւնները ունի իր գործքերն ալ ծուռ պիտի ըլլան : Քանզի գործքերը մէր զիտաւութիւններուն պատուղներն են : Շնդ հաւատակը թէ որ իր զիտաւութիւնները, իր շարժաւիթները բարեկարագական և սուրբ են, իր գործքերն ալ անանկ պիտի ըլլան : « Բարի ծառը կըսէ մէր Փրկիչը,

չե կրնար չար պտուղ բերել . ոչ ալ չար
ծառը բարի պտուղ կը բերէ :

Դիմատարութեան սրբութիւնը մեր՝
կեանքին մէջի խիստ հասարակ գործքերը
կը ըրբացունէ . բայց առանց ասոր՝ մեր աւ
մենալաւ գործքերը , մինչև անգամ մեր աւ
դոթքը ու պաշտամունքը մեղք կը լայն ,
ու չար են տեսութեան լուսուծոյ առջին ,
որ միայն սրտին զգայումներուն կը նայի :
Պօղոս առաքեալը կը սրբվեցունէ մեղք թէ
ամեն մեր գործքերուն մէջ մեր դիտաւու
րութիւնը ու նպատակը լուսուծոյ փառքը
պիտի ըլլայ , երբոր ինքը կը սէ « Ճ. որ
ուտէք կամ թէ որ խըմէք . կամ թէ ինչ
որ ընէք ամեն բան լուսուծոյ փառացը ը-
րէք » : Ճ. որ աս կանոնը պահելու ըլլանք
ամեն մէկ գործքերնիս կը օնական կը լայ , և
ամեն մէկ կերած ճաշերնիս լուսուծածային
պաշտաման մէկ գործը : Եւ ասիկա չէ մի
ան ազնիւ վախիճանը՝ որուն համար ստեղծ-
վեցանք : Կը նայ մէկը մտածել թէ ինքը
լուսուծոյ պատկերին նման ստեղծուած է
էվելի նուաստ գործքեր կատարելու , քան
թէ բոլոր իր բարձրագոյն կարողութիւննե-
րովը անիկա փառաւորելու համար :

Մտքի կամ դիտաւորութեան սրբութիւ-
նը մարդուս գործերուն հետ նոյն առնջու-
թիւնը կամ մերձաւորութիւնը ունի ինչ որ
հոգին մարմինին , կամ արմատը ծառին ,
կամ աղքիւրը առուին , կամ հիմը սիւնին ,
և կամ արեղակը աշխարհին հետ ունի :
Վրանց հոգիի մեռած դի մըն է մարմինը .
առանց արմատի փոտած կոճղ մը կը լայ
ծառը . առանց աղքիւրի շուտով կը ցամքի
առուն . առանց հիմի գիտինը կը կործանի
սիւնը . և առանց արեկի աս աշխարհս նո-
րէն մուլթ ու խաւար պիտի դաւանար ինսուր
ուր սկզբէն էր : Վ. մենակն թող չի մոածվէ
որ եթէ մեր գործքերը իւրենցմէ շիտակ ու
լաւ ըլլան նէ , հարկաւ մեր ամեն բաները
շիտուկ եղած կը լայն . անիկա այնչափ հե-
ռու է ճշնարուութենէ , որ մեր մէկ բանը չի
կը նար շիտակ ըլլալ լուսուծոյ առջին ,
երբոր մեր դիտաւորութիւնները ու շարժա-
ռեթները ծուռ ըլլան :

Վս մեր ըստածէն թող չիմացվի որ եթէ
մեր շարժաւութները շիտակ ըլլան նէ հոգ
չէ թէ ինչ միջոցներ կը գործածէնք մեր

նպատակին հասնելու : Պօղոս առաքեալը
կը սէ թէ , « Ո էկ մարդ մը չի պսակվիր թէ
որ ինքը օրինաւոր կերպով ջանք ցընէ նէ » :
Լուսուած չի պիտի հաւնի մեղք երբոր մեր
գործքերը ծուռ ըլլան , շարժաւութներ-
նիս ինչ ալ որ ըլլան : Ուուրի դիտաւորու-
թիւնները պիտի առաջնորդեն մարդոց
շիտակ և օրինաւոր միջոցներ գործածէլ
երենց գործքերը կատարելու : Ո՞էկ բարի
գործի մը օգնութիւն ըլլալու համար ամե-
նեին սուռ մը խօսվելու չէ : Ճշմարտու-
թիւնը ամեննեին օգնութիւն չի գտնար փը-
տած յենարաններէ ու ստութեան նեցուկ-
ներէ , ինչպէս որ աւագի վրայ շինված
տունը ամեննեին հաստատ չի կայնիր :

ՀԱՅ-ՀԱՅ-ՀԱՅ-ՀԱՅ-ՀԱՅ-ՀԱՅ :

Ա հնայի մէջ աղնուական անձին մէկը
հայակապ տուն մը կը շինէ , որուն ճա-
կատը քար մը կայ աս մակագրութիւնովը :
« Ես տունը Տ—կունը շինէց , ով որ իւ
Ճշմարիտ բաւականութիւն ունենալը ցու-
ցընէ նէ անոր տալու համար » : Օտարա-
կանին մէկը օր մը դուռը կը քալէ , ու կու-
զէ տանը տէրոջը հետ խօսիլ : « Ես աս
տունը ժառանգելու եկած եմ՝ կը սէ . ո-
րովհետեւ դուն անիկա ան մարդուն տալու
համար շինեցիլ որ Ճշմարիտ բաւականու-
թիւն ունի : Հիմայ ես առ վիճակին մէջն
եմ , որուն համար երգում կը նեմ . ուստի
կամք ըրէ անմիջապէս անոր ժառանգու-
թիւնը շնորհել ինձի » : Կոմսը անոր խօս-
քը չի միջահատեց մինչև որ լմբնցուց ա-
նիկա , որ առեն պատախան տուաւ ըսե-
լով : Հաս շիտակ խօսեցար Պարոն , իմ
դիտաւորութեան կողմանէ . բայց որովհե-
տեւ ամեննեին ես գերազ բաւականութիւն ու-
նեցոյ մէկը չեմ գտնարկոր , կը լինդիմոր
բանդ երթաս : Ճ. որ դուն կատարեալ
բաւականութիւն ունենայիր , իմ տանս կա-
րուութիւն չի պիտի ունենայիր :

Վկովտիացիներուն հաւկիթ պահենուն կեր-
պը : Ո՞էկ կամ երկու բոսպէի շափ եռացող ջրի
մէջ ձգէ զանոնք . ան առեն հաւկիթին Ճերմ-
կուցին գուրսի մասը կաչիլ մը պէս կը լայ . որ կը-
պատէ ներսինը . և կրպատապարէ անիկա օդէն .
այս կերպը Ռումեր Փիլիսոփային հարած վեր-
նիճէն ալ նախապատիւ է :